

Sự Trả Giá: Vụ Phá Hoại Nord Stream và Sự Hỗn Loạn Toàn Cầu Đã Phá Vỡ Nền Kinh Tế Đức và Bỉ Như Thế Nào

Bởi Frank , 20 Tháng 5 2026

Sự Trả Giá: Vụ Phá Hoại Nord Stream và Sự Hỗn Loạn Toàn Cầu Đã Phá Vỡ Nền Kinh Tế Đức và Bỉ Như Thế Nào

Bởi Frank Dumon

Vào ngày 26 tháng 9 năm 2022, vùng biển sâu tĩnh lặng của Biển Baltic đã bùng nổ. Bốn vụ nổ gần đảo Bornholm của Đan Mạch đã phá hủy ba trong số bốn đường ống Nord Stream 1 và 2 – những kỳ công kỹ thuật đã từng là huyết mạch của nền kinh tế châu Âu trong nhiều thập kỷ, bơm khí đốt giá rẻ của Nga trực tiếp sang

Đức. Đó là hành vi phá hoại công nghiệp lớn nhất trong lịch sử châu Âu hiện đại, một sự kiện dữ dội đến mức tín hiệu địa chấn của nó đã được ghi nhận.

Đối với Đức và Bỉ, vụ phá hoại không chỉ làm vỡ những ống thép; nó đã làm sụp đổ mô hình kinh doanh của châu Âu.

Chúng ta hiện đang sống trong hậu quả của nó. Việc mất đi khí đốt qua đường ống của Nga được cho là một sự hy sinh tạm thời "trong thời chiến". Thay vào đó, nó đã trở thành một bất lợi cơ cấu vĩnh viễn, trầm trọng hơn bởi sự bất ổn năng lượng toàn cầu từ Trung Đông, lạm phát chóng mặt và một lục địa chìm trong nợ nần hướng tới quân sự hóa. Đây là sự thật phũ phàng về tình trạng của nền kinh tế châu Âu, hai năm sau khi các vụ nổ ở Biển Baltic phá hủy mọi thứ.

Sự Sụp Đổ Công Nghiệp Đức: Động Cơ Không Còn Hoạt Động

Trước vụ phá hoại, mô hình kinh tế Đức là niềm ao ước của thế giới. Nó được xây dựng trên sự kết hợp ba yếu tố: khí đốt Nga giá rẻ, sản xuất định hướng xuất khẩu và độ chính xác kỹ thuật. Giá bán buôn điện dao động từ €30 đến €50 mỗi MWh. Các tập đoàn công nghiệp khổng lồ như BASF và Volkswagen dựa các khoản đầu tư trong nhiều thập kỷ tới của họ vào sự đảm bảo năng lượng. Khi các đường ống Nord Stream bị phá hủy, kỷ nguyên khí đốt giá rẻ qua đường ống đã chết cùng chúng. Đức buộc phải ôm chầm lấy khí đốt tự nhiên hóa lỏng (LNG) với chi phí cao và bấp bênh. Để lấp đầy khoảng trống, Berlin đã thuê các trạm nổi và trả giá cao hơn thị trường châu Á cho các lô hàng của Mỹ.

Cái giá phải trả là mang tính hiện sinh.

Ngày nay, mặc dù đã bình thường hóa so với đỉnh điểm năm 2022, giá bán buôn điện của Đức vẫn ở mức cao gấp ba đến bốn lần so với mức trước năm 2022. Đối với các ngành công nghiệp thâm dụng năng lượng, đây không phải là sự biến động; đây là một bản án tử hình. Các con số thật tàn khốc:

- Sụp đổ sản xuất công nghiệp: Sản xuất công nghiệp thâm dụng năng lượng đã giảm gần 20% so với mức trước đại dịch.

- Gã khổng lồ hóa chất tàn lụi: BASF, từng là niềm tự hào của Ludwigshafen và là biểu tượng của sức mạnh hóa chất Đức, buộc phải thu hẹp vĩnh viễn hoạt động trong

nước. Công ty cắt giảm 2 tỷ euro chi phí và chuyển đầu tư vĩnh viễn sang Trung Quốc và Mỹ, nơi năng lượng dồi dào và có thể dự đoán được.

- Khủng hoảng ô tô: Volkswagen, BMW và Mercedes đang mất thị phần tại Trung Quốc và Mỹ – ở một số phân khúc gần 50% – trong khi phải đối mặt với giá năng lượng không cạnh tranh tại quê nhà. Chi phí điện cao làm suy yếu biên lợi nhuận của sản xuất xe điện, một sự trở trêu tàn khốc cho một quốc gia đang cố gắng dẫn đầu quá trình chuyển đổi xanh.

Thủ tướng Friedrich Merz gần đây đã thừa nhận rằng "các bộ phận của nền kinh tế Đức đang ở trong tình trạng rất nguy kịch". Nhưng đây không phải là một thảm họa tự nhiên. Đó là một thất bại chính sách. Bằng cách đồng ý cắt đứt vĩnh viễn các kết nối năng lượng với Nga mà không có giải pháp thay thế khả thi, giá cả phải chăng, Berlin đã từ bỏ khả năng cạnh tranh công nghiệp của mình.

Tam giác nan giải năng lượng Bỉ: thuế cao, sự điên rồ hạt nhân và nghịch lý Nga

Nếu Đức là động cơ bị hỏng, thì Bỉ là hệ thống dây điện rối rắm. Vụ phá hoại Nord Stream đã chấm dứt một trong những tuyến đường cung cấp khí đốt chính của châu Âu, khiến toàn bộ lục địa phụ thuộc vào một tập hợp các trạm LNG rời rạc. Bỉ, với trung tâm LNG ở Zeebrugge và [nhà ga khí đốt tự nhiên Gassco của Na Uy](#), đã trở thành một cửa ngõ quan trọng – nhưng với một cái giá khủng khiếp. Bỉ bị mắc kẹt trong một cơn bão hoàn hảo gồm những vết thương tự gây ra và những cú sốc từ bên ngoài.

1. Sai lầm Hạt nhân

Năm 2003, Bỉ quyết định thoát khỏi năng lượng hạt nhân. Mặc dù chính phủ đã hoãn việc đóng cửa hoàn toàn (Doel 4 và Tihange 3 được gia hạn 10 năm trong một cơn hoảng loạn tuyệt vọng), sự không chắc chắn về chính sách đã làm tê liệt thị trường năng lượng. Các nhà đầu tư không đổ tiền vào một hệ thống lưới điện nơi các chính trị gia liên tục thay đổi quan điểm.

2. Bất lợi về Giá

Vì Bỉ phụ thuộc nhiều vào việc định giá cận biên cho khí đốt (thường được thúc đẩy bởi thị trường LNG toàn cầu), người sử dụng công nghiệp của nước này bị đè bẹp. Dữ liệu từ [Febeliec](#), liên đoàn người tiêu dùng năng lượng công nghiệp, cho thấy giá điện công nghiệp ở Bỉ cao hơn 12% đến 23% so với các nước láng giềng. Trong một ngành mà biên lợi nhuận cực kỳ nhỏ, đây là sự khác biệt giữa việc mở một nhà máy và đóng cửa nó.

3. Nghịch lý Nga

Sự trở trêu cay đắng nhất nằm ở đây. EU đã hứa sẽ cắt đứt mọi kết nối năng lượng với Nga. Nhưng từ cuối năm 2024 đến năm 2025, LNG từ Nga, vốn bị chính trị hóa cao độ, vẫn tiếp tục chảy vào các trạm châu Âu – bao gồm cả Bỉ. Một báo cáo của Global Witness nhấn mạnh rằng Bỉ và Tây Ban Nha vẫn là những nước nhập khẩu LNG của Nga lớn nhất. Các lệnh trừng phạt đã không bịt được lỗ hổng; chúng chỉ đơn giản là buộc châu Âu phải trả nhiều tiền hơn cho các nhà môi giới để che giấu nguồn gốc. Bỉ đang trả một "khoản thuế chiến tranh" cho năng lượng mà họ không thể chi trả, trong khi vẫn duy trì gánh nặng thuế cao nhất châu Âu để trang trải các khoản nợ của mình.

Các vấn đề Toàn cầu: Iran, Lạm phát và Quân sự hóa

Vụ phá hoại Nord Stream không xảy ra trong chân không. Để hiểu tại sao hóa đơn tiền điện của bạn vẫn không thể chi trả, bạn cần nhìn xa hơn Bornholm. Các vấn đề ở Trung Đông: Căng thẳng Israel/Mỹ với Iran đã biến eo biển Hormuz thành một thùng thuốc súng. Theo Giám đốc IEA Fatih Birol, cuộc khủng hoảng hiện tại ở Trung Đông đang gây ra sự gián đoạn tồi tệ hơn các cú sốc dầu mỏ những năm 1970 và cuộc khủng hoảng khí đốt năm 2022 cộng lại. Gần 40 cơ sở năng lượng đã bị hư hại và việc mất nguồn cung dầu thô (khoảng 12 triệu thùng mỗi ngày) dẫn đến tình trạng khan hiếm dầu diesel và nhiên liệu máy bay. Khi giá năng lượng toàn cầu tăng, các lô hàng LNG di chuyển sang châu Á, buộc châu Âu phải tự trả giá cao cho phần còn lại. Điều này trực tiếp thúc đẩy lạm phát ở Đức và Bỉ.

Cái Bẫy Nợ và Quốc phòng

Châu Âu phản ứng trước sự can thiệp của Nga vào Ukraine bằng cách tái vũ trang. "Zeitenwende" (Bước ngoặt) của Đức đã phân bổ 100 tỷ euro cho quốc phòng, đẩy mức nợ lên cao. Trong khi các quốc gia châu Âu vật lộn với chi phí vay mượn cao ngất ngưởng, họ đang chuyển hàng tỷ euro từ kích thích kinh tế sang chi tiêu quân sự. "Chủ nghĩa Keynes quân sự" này có thể mang lại ảo giác về an ninh, nhưng nó không làm giảm giá mỗi kilowatt giờ cho một nhà máy thép ở Wallonia hay một nhà máy hóa chất ở North Rhine-Westphalia.

Chuyện hoang đường về Công nghệ Đơn thuần

Các nhà hoạch định chính sách thích hứa hẹn rằng AI và lưới điện thông minh sẽ giải quyết vấn đề. AI có thể tối ưu hóa việc sử dụng năng lượng, và nó đang làm điều đó. Nó sẽ làm phẳng các đỉnh cao và cân bằng tải lưới điện. Nhưng chỉ riêng công nghệ không thể giải quyết được sự mất cân đối giữa cung và cầu. Không có thuật toán nào có thể tạo ra các phân tử khí đốt tự nhiên bị thiếu vì các ống Nord Stream đang nằm đông đờnát dưới đáy biển.

Mùa Đông Bất Mãn: Một Dự đoán

Khi chúng ta nhìn về mùa đông sắp tới, tình hình vẫn còn mong manh. Châu Âu bước vào cuộc khủng hoảng này với mức dự trữ khí đốt trong các kho chứa ở mức thấp kỷ lục. Mặc dù mức dự trữ trên giấy tờ có vẻ đầy đủ, việc loại bỏ 50 tỷ mét khối (bcm) khí đốt qua đường ống của Nga đã thắt chặt thị trường một cách vĩnh viễn. Châu Âu hiện phụ thuộc một cách cấu trúc vào thị trường LNG toàn cầu, vốn có tính biến động cao. Đối với người dân ở Brussels hay Berlin, điều này có nghĩa là giá cả cao hơn về mặt cấu trúc. Kỹ nguyên năng lượng giá rẻ đã kết thúc vĩnh viễn.

Con đường Phía trước: Trung thực trên Ý thức hệ

Để giải quyết cuộc khủng hoảng này, Bỉ và Đức phải từ bỏ những ảo tưởng. Đối với Đức, điều này có nghĩa là chấp nhận rằng suy thoái công nghiệp là một lựa chọn chính trị, không phải là một điều tất yếu. Berlin giờ đây phải trợ cấp mạnh mẽ giá năng lượng cho các ngành công nghiệp chiến lược để ngăn chặn dòng vốn di cư vĩnh viễn sang Mỹ. Hơn nữa, Đức phải yêu cầu một cuộc điều tra quốc tế đầy đủ và minh bạch về vụ phá hoại Nord Stream – không phải để trả thù, mà để hiểu các tiền lệ pháp lý và an ninh được đặt ra bởi việc phá hủy cơ sở hạ tầng quan trọng.

Đối với Bỉ, sự lựa chọn là nhị phân: hoặc tái cam kết khẩn cấp với năng lượng hạt nhân (bao gồm cả lò phản ứng mô-đun nhỏ), hoặc chấp nhận mất đi nền tảng công nghiệp của mình. Duy trì một ý thức hệ "xanh" trong khi nhập khẩu LNG của Nga và trả giá cao hơn 23% so với các nước láng giềng là một công thức dẫn đến **sự không còn liên quan về kinh tế**.

Đối với châu Âu, vấn đề là phải dung hòa các mục tiêu khí hậu với thực tế kinh tế. Quá trình chuyển đổi kỹ thuật số của lưới điện phải đi kèm với một "Quá trình chuyển đổi Công bằng". Chúng ta phải chấp nhận rằng an ninh năng lượng đòi hỏi sự đa dạng hóa nguồn cung – ngay cả khi điều đó có nghĩa là phải thỏa hiệp khó xử với các đối tác mà chúng ta nghi ngờ. Các quả bom dưới đáy Biển Baltic không chỉ làm rò rỉ khí metan; chúng đã làm rò rỉ chủ quyền kinh tế của châu Âu. Chúng ta vẫn đang phải trả cái giá đắt đỏ cho điều đó.

Nguồn tham khảo & Xác nhận

Các nguồn sau đây đã được sử dụng trong quá trình nghiên cứu và kiểm tra thực tế của bài viết này, để xác nhận dữ liệu về giá năng lượng, sản xuất công nghiệp và phân tích địa chính trị.

1. Fabian Scheidler / Le Monde Diplomatique (Đăng lại qua The Wire). Nord Stream Explosions: Two Years on, More Questions Than Answers Under the Baltic Sea. (2024). – Chi tiết về tình trạng thiếu điều tra liên tục và tác động kinh tế của việc mất các đường ống.
2. Moneycontrol / IEA Chief Fatih Birol. Middle East crisis worse than 1970s oil shocks, 2022 gas disruption combined. (Tháng 4 năm 2026). – Xác nhận về sự bất ổn năng lượng toàn cầu do xung đột Israel/Iran gây ra và áp lực lạm phát của nó.
3. International Energy Agency (IEA). World Energy Outlook 2022 – Executive Summary. (2022). – Dữ liệu nền tảng về cuộc khủng hoảng năng lượng 2022, sự gián đoạn thương mại năng lượng và tác động đến lạm phát toàn cầu.
4. Stephen Bartholomeusz / Brisbane Times & Sydney Morning Herald. Mission impossible: Europe's desperate fight to solve its energy crisis (2022) & The ticking time bomb facing the global economy (2025). – Phân tích về mức dự trữ khí đốt, mức dự trữ thấp và lan tỏa kinh tế toàn cầu.
5. The Globalist / Allianz/Eurostat. EU Defense Spending: The Numbers. (2024). – Dữ liệu về chi tiêu quân sự cao và tài trợ nợ đang đè nặng lên các quốc gia châu Âu.
6. Gerry Nolan / Ron Paul Institute (via TipplInsights). From Industrial Power To Military Keynesianism: Germany's Engineered Collapse. (2026). – Dữ liệu cụ thể về sự thay đổi giá công nghiệp Đức (€/MWh), sự suy giảm sản xuất hóa chất và mất thị phần ô tô tại Trung Quốc.
7. Kemal Rijken / Aspenia Online. How Germany, Belgium and the Netherlands will cope this winter. (2022). – Bối cảnh về chính sách hạt nhân của Bỉ ("quả bom hạt nhân") và các cơ chế giới hạn giá của Đức.
8. CGTN (Tổng quan thực tế về các cuộc điều tra). EXPLAINER: What we know about the Nord Stream pipeline sabotage. (2023). – Bối cảnh địa chính trị liên quan đến thủ phạm phá hoại và "những điều chưa biết đã biết".
9. Febeliec (Tham khảo). Industrial electricity prices in Belgium. – *Số liệu thống kê cho thấy giá công nghiệp của Bỉ cao hơn 12-23% so với các nước láng giềng.